

[Gunhild Due.]

sende ind og vinde et eller andet på, eller man skal samle derpå. Grunden til, at vi fremsætter dette lovforslag, er simpelt hen, at vi gerne vil have sat en stopper for dette uvæsen.

Det er nemlig gået sådan, at man ikke længere konkurrerer på sagligt grundlag; man konkurrerer om de fikseste lotterideer, man følger med tiden og opererer både med månemænd og måneraketter. Man konkurrerer om de højeste og smarteste præmier. Usagligheden er i højsædet. Alt dette spilleri mener vi i høj grad undergraver den mere sunde konkurrence, altså på kvalitet, priser og service, ligesom den vel næppe heller virker fremmende på den rationelle varedistribution. Reklamelotterier kan kun være til ulempe for de handlende. Vi ved — og det er jeg sikker på ministeren også ved — at de mange detailhandlere er vældig kede af disse reklamelotterier, af hele dette uvæsen, og det er jo desværre sådan, at de måske nok på papiret har frihed til at undgå det, men når en handlende, som det f. eks. skete til jul, begynder at uddele gratis lodsedler til dem, der kommer ind i forretningen, er de andre handlende i distriktet nødt til at gøre det samme, medmindre man da kan tvinge alle folk til at handle i brugsforeningerne. Det har jeg måske ikke så forfærdelig meget imod, men det tror jeg alligevel ikke man er interesseret i.

Det er svært for en travl husmoder i dag at undgå at få varer, som er belastet med alle disse reklamehistorier. Der er måske ikke noget at sige til, at så mange falder for de meget dygtigt lavede kampagner, der fortæller én, at hvis man ikke vinder i denne uge, vinder man i hvert fald omtrent sikkert i næste, men det kan alligevel nok i disse forbrugsbegrænsende tider være således, at man tager sig lidt til hovedet, når man hører om de søde gamle damer, som har kældre og lofter fulde af vaskepulver, eller man hører snak om nogen, som hælder vaskepulver i Øresund og gør sulfoproblemet større, end det allerede er. Man får berettiget om store, stærke mænd, som kommer ind i en forretning og beder om 80 stykker håndsæbe, fordi de mangler et eller andet bestemt tal. Jeg synes, vi

må have gjort noget ved hele det problem for slet ikke at tale om det mere alvorlige, der sker, hvis nogen i den grad har ladet sig gribe af det, at man kan vinde, har ladet sig forblænde af det med den foregølede gevinst, at de fabrikerer mærkerne selv. Det koster 6 måneders fængsel og et ødelagt liv. Jeg synes, det er på tide, vi standser denne galskab. Derfor vil jeg gerne fastholde mit forslag.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Det er klart, det er et meget stort problem, og det var vel også derfor, der i sin tid blev nedsat et udvalg for at gå disse problemer igennem til bunds. Det glæder mig, at det ærede medlem heroppefra erkendte, at hvis det ærede medlem havde vidst, at udvalget var så nær ved at gøre sig færdigt, havde det ærede medlem ikke fremsat sit forslag. Jeg synes i og for sig, konsekvensen af det ærede medlems udtalelser var, at det ærede medlem tog sit forslag tilbage og ventede med at tage stilling til problemet, til der i den kommende folketingssamling kommer et forslag om ændringer i konkurrenceloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gunhild Due): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Anden næstformand (Thestrup): Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 26. marts, kl. 10 med følgende dagsorden:

1) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til folketingsbeslutning om en nærmere kontakt mellem folketingets medlemmer og den videnskabelige forskning [af Knud Bro m. fl.].